

JOYCE MANSOUR

POÈMES TRADUITS DU FRANÇAIS PAR GÜL ILBAY
TÜRKÇESİ : GÜL ILBAY

ILS ONT ÉTÉ ÉDITÉS EN TURQUIE AUX ÉDITIONS PAPIRÜS,
DANS L'OUVRAGE INTITULÉ «ARZUNUN KARANLIK ODASI».

CRIS

- Extraits -

Les machinations aveugles de tes mains
Sur mes seins frissonnants
Les mouvements lents de ta langue paralysée
Dans mes oreilles pathétiques
Toute ma beauté noyée dans tes yeux sans prunelles
La mort dans ton ventre qui mange ma cervelle
Tout ceci fait de moi une étrange demoiselle.

* * *

Ses cheveux roux sentent l'océan
Le soleil couchant se reflète sur le sable mort.
La nuit s'allonge sur son lit d'apparat
Tandis que la femme haletante tremblante
Reçoit entre ses jambes fléchies
Les derniers baisers d'un soleil mourant.

* * *

Tu aimes coucher dans notre lit défait
Nos sueurs anciennes ne te dégoûtent pas.
Nos draps salis par des rêves oubliés
Nos cris qui résonnent dans la chambre sombre
Tout ceci exalte ton corps affamé.
Ton laid visage s'illumine enfin
Car nos désirs d'hier sont tes rêves de demain.

* * *

Poussant devant lui
Un sexe
Rien qu'un sexe
Moins qu'un rat
Juste le sexe d'un demi-nègre
Moins qu'un Blanc
Au coeur un nègre
Moins qu'un homme
Plus qu'un rat
Rien qu'un rien
Ayez pitié mon Dieu
Du rat.

* * *

Petit ventre tendre et jaune
Petit ventre velu
Petites jambes arquées poilues
Petite Jeanne bossue
Petite femme qui attend son viol
Toute nue toute nue...

* * *

Que mes seins te provoquent
Je veux ta rage
Je veux voir tes yeux s'épaissir
Tes yeux blanchir en se creusant
Je veux tes frissons
Que tu éclates entre mes cuisses
Que mes désirs soient exaucés sur le sol fertile
De ton corps sans pudeur.

* * *

Ecoute-moi
Tes mains m'écoutent
Ne ferme pas tes yeux
Mes jambes restent ouvertes
Malgré la lumière hurlante de midi
Malgré les mouches
Ne refuse pas mes paroles
Ne hausse pas tes épaules
Ecoute-moi, mon Dieu
J'ai payé la dîme
Et mes prières valent autant que celles de ma voisine.

HAYKIRIŞLAR'DAN...

Ellerinin anlamsız dalavereleri
Titreyen memelerimin üzerinde
Kötürüm dilinin ağır hareketleri
Dokunaklı kulaklarımda
Tüm güzelliğim boğulmuş bebeksiz gözlerinde
Ölüm beynimi yiyen karnında
Bütün bunlarla bir tuhaf hanım kızım vesselâm.

Kızıl saçları okyanus kokuyor
Batan güneş ölü kumlara yansımakta.
Kadın nefes nefese titrek
Bükülmüş bacaklarının arasına
Ölmekte olan bir güneşin son öpücüklerini alırken
Gece şatafatlı yatağına uzanıyor.

Bozulmuş yatağımızda yatmayı seviyorsun
Kurumuş terlerimiz seni tiksindirmiyor
Unutulmuş düşlerle kirletilmiş çarşafklar
Çıglıklarımız loş odada çınlıyor
Bütün bunlar aç bedenini coşturuyor senin
Sonunda aydınlanıyor çirkin yüzün
Çünkü dünkü arzularımız düşleri yarının.

Bir sıçan
Sadece bir sıçan
Önemsiz
Sadece bir sıçan
Önünde bir seks büyüten
Bir seks
Sadece bir seks
Sıçandan önemsiz
Ancak bir yarı zenci seksi
Beyazderiliden az
Orta yerde bir zenci
İnsandan geri
Sıçandan öte
Sadece bir hiç
Tanrım sıçana
Acıyın.

Yumuşak ve sarı küçük karın
Tüylü küçük karın
Eğri, tüylü küçük bacaklar
Küçük kambur Jeanne
Tecavüzünü bekleyen küçük kadın
Çırçıplak çırılçıplak.

Memelerim seni kışkırtsın
Kudurmanı istiyorum
Gözlerinin koyulaştığını görmek istiyorum
Gözlerinin oyularak beyazlaştığını
Titreyişlerini istiyorum
Kalçalarımın arasında patlamayı
Utanmasız bedeninin bereketli toprağında
Arzularımın yerine gelmesini.

Dinle beni
Ellerin beni dinliyor
Gözlerini kapama
Bacaklarım açık kaldı
Öğle güneşinin çiğ ışığına karşın
Sineklere karşın
Sözlerimi reddetme
Dinle beni n'olur
Aşarımı verdim
Ve yalvarmalarım en azından komşunununki kadar geçerli.

C'est André Breton qui le premier remarqua la désespérance provocante de l'univers poétique de Joyce Mansour. Née en 1928, d'origine égyptienne, bien que née en Angleterre, elle étudia en France et mourut à Paris en 1986. Elle n'avait dit-elle jamais prémédité d'écrire. Ce fut un hasard de ses rêves et de ses aventures qu'elle écrivit des centaines de pages!..

İlk olarak André Breton Joyce Mansour'un şiir dünyasının tahrik eden umutsuzluğunu fark etti. 1928'de İngiltere'de doğmasına rağmen, Mısır kökenli J. Mansour Fransa'da eğitim gördü ve Paris'te 1986'da hayata veda etti. Hiçbir zaman kendisini yazar olarak görmediğini söylemişti, Hayallerinin ve maceralarının rastlantısal bir sonucu, yüzlerce sayfa yazdı...